

РЕЗЮМЕ НА ОБЯСНИТЕЛНА ЗАПИСКА НА ГСП НА ТП „ДГС ЕТРОПОЛЕ“

Планът е разработен въз основа на данните от инвентаризацията и горскостопанския план за териториално поделение на „ЮЗДП“ ДП Благоевград. За ТП „ДГС Етрополе“ е в сила от 2015 год.

Обект на планиране са горите и горските земи, управлявани и стопанисвани от ТП „ДГС Етрополе“.

ТП „ДГС Етрополе“ носи наименованието си от град Етрополе – главен населен пункт в района и негов административен център. На север и северозапад граничи с ТП „ДГС Ботевград“, на югозапад с ТП „ДГС Елин Пелин“, на юг с ТП „ДГС Пирдоп“, на изток с ТП „ДГС Рибарица“ и на североизток с ТП „ДГС Тетевен“.

ТП „ДГС Етрополе“ е разположено на територията на Софийска област, а инвентаризацията обхваща горите в землищата на община Етрополе, землищата на гр. Етрополе и на селата Бойковец, Брусен, Лопян, Лъга, Рибарица и Ямна.

В района на стопанството има обявени природни забележителности и защитени местности. В землището на с.Рибарица се намира манастир „Св. Троица“. Тези територии са обект на индивидуален и организиран туризъм, с произтичащата от това трудност по опазването и стопанисването на горите.

Пътната мрежа в района е добре развита. Всички селища са свързани помежду си посредством третокласни асфалтирани пътища.

Направените от дейността на стопанството земни и чакълирани горски пътища задоволяват напълно нуждите на горскостопанската дейност, особено при добива и транспорта на строителна дървесина и дърва.

Стопанството е разделено на четири горскостопански участъка: „Етрополе“, „Черни Вит“, „Лопян“ и „Ямна“. Със заповед на МЗХ № РД 49-475/02.12.2016г. се обособява ново териториално поделение ТП ДГС „Черни вит“, с което се намалява района на дейност на ТП „ДГС Етрополе“, като остават три горскостопански участъка: „Етрополе“, „Лопян“ и „Ямна“ Седалището му е в гр.Етрополе.

ТП „ДГС Етрополе“се намира в Мизийската горскорастителна област, подобласт Северна България. То е разположено между 23°50'34'' и 24°15'10'' източна дължина и 42°44'05'' и 43°05'10'' северна ширина по Гринуич, върху северните склонове на Етрополска планина

(Западна Стара планина) и Златишкия и Тетевенския дял на Централна Стара планина и Етрополския Предбалкан.

Общата площ на ТП „ДГС Етрополе“ е 25012.1 ха, от която 23397.1 ха дървопроизводителна и 1615.0 ха недървопроизводителна.

Релефът на стопанството е рзнообразен. В южната и централната част е типично планински – със сръмни склонове, ясно оформени била и дълбоко врязващи се долове. С особено големи наклони са най-южните периферни части на стопанството, където гората опира до високопланинските пасища.

Най-голямата надморска височина, до която достига дървесната растителност е около 1650 м в отдели 318 и 319, а най-ниската в отдели 183 и 199 около 400 м н.в. Превишението

в надморската височина е около 1250 м, което създава условия за сравнително голямо разнообразие в разпределението на дървопроизводителната площ на стопанството по надморска височина.

Главна водна артерия на територията на стопанството е река Малък Искър, която води началото си от местността „Кашана“ и от юг на север преминава през цялото стопанство.

В геолого-петрографско отношение районът на ТП „ДГС Етрополе“ е сравнително разнообразен. Геоложките формации са разгледани обобщено, предимно на литоложка основа.

Климатичните условия имат решаващо значение за формирането на отделните типове горски месторастения и за горскостопанското райониране.

Според класификационната схема на Събев и Станев „Климатични райони на България и техният климат“ – 1963 година, територията на ТП „ДГС Етрополе“ попада в Европейско-континенталната климатична област и Умерено-континенталната климатична подобласт и обхваща два климатични района, а именно:

- Предбалкан (предпланински) климатичен район
- Планински климатичен район - среднопланинска част

Според горскорастителното райониране стопанството попада в Мизийската горскорастителна област (М), подобласт Северна България (СБ). Обхваща два климатични пояса и съответните подпояси в него, а именно:

М-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-600 м н.м.)

М-I-1 - Подпояс на заливните и крайречни гори (0-600 м н.в.);

М-I-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (400-600 м н. в.);

М-II - Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (600-1800 м н.в.)

М-II-1 – Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (600-1000 м н.в.)

М-II-2 – Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (1000-1500 м н.в.)

М-II-3– Подпояс на горнопланинските смърчови гори (1500-1800 м н.в.)

Община Етрополе не е определена, като „гореща екологична точка“ и не е включена сред районите за оценка и управление на качеството на атмосферния въздух (РОУКАВ) по чл. 30 на Наредба №7 за оценка и управление качеството на атмосферния въздух (обн. ДВ. бр.45/1999г.). Предвид това територията на общината не е включена и в Националната система за мониторинг на околната среда /НСМОС/, за определяне качеството на атмосферния въздух. Контролът, който се осъществява от РИОСВ-София е по утвърден график за емисионен контрол в предприятията източници на организирани емисии.

През община Етрополе протича река Малък Искър, както и нейните притоци Мелна, Суха река, реките Ябланица, Стара река (Лопянска), Брусенска река и Свинска река (приток на Черни Вит). На територията на общината се намира язовир Етрополе - 105 000 куб. м. Язовирът се намира близо до с. Бойковец. Подземните води в района се определят като хидрокарбонатно-калциеви, а около рудник „Елаците“ са сулфатно-натриеви и хлоридно-натриеви.

При определянето на почвеното разнообразие е използвана „Класификация на почвите в България (по ФАО, 1990 г., и по проф. В. Донов, 1993 г.). Установените почвени формирования на територията на ТП „ДГС Етрополе“ са обусловени предимно от разнообразието в различните показатели на релефа и релефните форми, растителността и характера на почвообразуващите основни скали.

В Община Етрополе са широко разпространени кафявите горски и сивите горски почви, алувиално-ливадните почви и рендзините.

Етрополе отстои на 80 км североизточно от София, на 25 км югоизточно от Ботевград, на 28 км южно от Ябланица, на 43 км югозападно от Тетевен и на 27 км северозападно от Златица.

Релефът в общината е предимно планинско-котловинен, като надморската височина на Етрополската котловина е 545 м. Средната надморска височина на общината е 914,1 м. Характерна особеност на общината е високият дял на горските територии – 61,7%.

Горите осигуряват не само необходимата за населението дървесина и дърва, а и възможности за целогодишна работа в тях.

В държавните гори в района на ТП „ДГС Етрополе“ има суровинна база за организирано събиране на билки като коприва, равнец, мащерка, риган, жълт кантарион, маточина, цветове от глог и бъз и др. и на диворастващи горски плодове от естествено разпространените черна и червена боровинка, шипка, трънка, бъз, глог, дива ягода, малина и др.

Тревата за сено, добита от поляните и други незалесени площи, държавна собственост, може да служи за зимно подхранване на дивеча в държавните ловни райони.

Организирането на страничните ползвания и дейности в оптимални размери ще подпомага развитието на ТП „ДГС Етрополе“ и икономиката на района.

Обособяването на горите в ТП „ДГС Етрополе“ по функционални групи и категории гори е показано в Обобщения протокол от 15.02.2016 г. утвърден на 19.02.2016 от изпълнителния директор на ИАГ, приложен към плана в Том I-A.

Горските територии със стопански, защитни и със специални функции са обособени въз основа на следните документи:

I. Горски територии със стопански функции (съгласно чл. 5 ал.4 от Закона за горите) – с обща площ 14750.4 ха, от която 13767.7 ха залесена и 982.7 ха незалесена.

II. Горски територии със защитни функции – (съгласно чл.5, ал.2 от Закона за горите) с обща площ 1735.4 ха, от която 1680.8 ха залесена и 54.6 ха незалесена площ.

III. Горски територии със специални функции – (съгласно чл.5, ал.3 от Закона за горите) с обща площ 12559.5 ха, от която 11381.9 ха залесена и 1177.6 ха незалесена площ.

Цели на управление по категории гори. Съгласно ЗГ, горите се разделят по категории (чл. 5 ал. 1):

1.1. ЗАЩИТНИ

Целите на управление за защитните гори се определят от преобладаващата защитна функция, която те изпълняват, като за отделните защитни функции тя може да бъде различна.

1.2. СПЕЦИАЛНИ

1.2.1 Защитени зони, обявени по реда на закона за биологичното разнообразие

На територията на ТП „ДГС Етрополе“ попадат три защитени зони по чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за биологичното разнообразие - **„BG0001043 Етрополе-Байлово“** и **„BG0001493 Централен Балкан - буфер“**, по Директивата за местообитанията и **„BG0002128 Централен Балкан буфер“** по Директивата за птиците. Общата площ на горската територия, попадаща в зоните, е 7582.4 ха, от която залесена 6970.3 ха и незалесена 612.1 ха.

1.3. СТОПАНСКИ

В горските територии със стопанска гункция, целта на стопанисване е насочена към устойчиво производство на дървесина и недървесни горски продукти, както и предоставяне на услуги от тях.

В стопанските горски територии, съобразно потенциалните дървопроизводителни възможности на месторастенията, изискванията на най-новите постановления за стопанисване на горите, са планирани подходящи мероприятия изцяло съобразени с екологическите условия и природните дадености на района за осъществяване на поставената задача, която е производство на дървесина с високи технически качества, като се използва максимално и най-рационално потенциалното плодородие на почвите на наличните месторастения, и се увеличат техните защитни и специални функции. Във връзка с това, насажденията са групирани в отделни стопански класове, при които са приети диференцирани цели на стопанисване и на производство при отделни турнуси на сеч.

Стопанисването на защитните и специалните горски територии е насочено основно към повишаване на способността им да изпълняват своите функции, а именно повишаване водоохранните, почвозащитните, здравно-украчните и др. В тези гори ползването на дървесина е второстепенна задача. В горските територии попадащи в защитени зони обявени по реда на Закона за биологичното разнообразие, основната цел на стопанисване е насочена към опазване, поддържане и възстановяване на естествения характер на горските екосистеми. За постигане на така поставената цел, съобразно сегашното състояние на насажденията са планирани съответни мероприятия съобразени с режимите регламентирани в техните заповеди за обявяване, а именно: отгледни и възобновителни сечи, а където е необходимо е предвидено и залесяване с местни дървесни видове. При възобновителните сечи са предвидени такива с дълъг възобновителен период, които водят до създаване на естествени биоценози, непрекъснатост на екосистемите в пространството, устойчиво ползване на горските ресурси и добив на висококачествена дървесина.

Предвидените лесовъдски мероприятия в защитните и специалните горски територии са планирани диференцирано за всяко конкретно насаждение, съобразно неговата основна функция която изпълнява и състоянието му.